

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa E. P.
przeciwko Zakładowi [...] Sp. z o.o. w B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 stycznia 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego,**
- 3) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] radcy prawnemu W. K. tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej powódce w postępowaniu kasacyjnym kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecnictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła

i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka E. P. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 stycznia 2015 r. w sprawie przeciwko Zakładowi [...] Spółce z o.o. w B. o zapłatę.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłankach przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 4 k.p.c. Skarżąca wskazała, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Zdaniem skarżącej, zachodzi potrzeba wykładni art. 365 § 1 k.p.c. w zw. z art. 366 k.p.c. w zakresie, w jakim regulacja ta wpływa na uprawnienia poszkodowanego do prowadzenia postępowania dowodowego zmierzającego do wykazania bezprawności działań pozwanej w celu dochodzenia na podstawie art. 415 k.c. szkody wyrządzonej egzekwowaniem prawomocnego wyroku, o którego niezgodności z prawem (w momencie egzekucji) strona egzekwująca wiedziała (lub powinna wiedzieć). Ponadto skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiskiem, jeżeli skarżący jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to przedstawić z przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.;

z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r. II CSK 600/13, niepubl.).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie spełnia powyżej wskazanych wymagań. Zwrócić należy uwagę, że zagadnienie prawne, na które wskazuje skarżąca, dotyczące granic prawomocności i powagi rzeczy osądzonej, wielokrotnie było przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 27 czerwca 2014 r., V CSK 433/13, niepubl.; z dnia 13 listopada 2014 r., V CSK 47/14, niepubl.; z dnia 9 września 2015 r., IV CSK 726/14, niepubl.; oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2014 r., V CSK 249/13). Ponadto orzeczenia Sądu Najwyższego, które powołane zostały w skardze kasacyjnej, dotyczą wadliwych tytułów wykonawczych, w żadnym razie nie wskazują na występowanie rozbieżności interpretacyjnych lub istotnych wątpliwości w zakresie wykładni art. 365 k.p.c. i art. 366 k.p.c.

Jak przyjmuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, jeżeli skarżący powołuje się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien w oddzielnym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, bez potrzeby głębszej analizy oraz, że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, niepubl.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, niepubl.; z dnia 11 marca 2014 r., III SK 65/11, niepubl.)

Skarżąca nie wykazała powołanej we wniosku przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie przedstawiła odrębnego wyводу prawnego, w którym wykazałaby, że zachodzą podstawy do uznania, iż skarga kasacyjna w niniejszej sprawie jest oczywiście uzasadniona. Trzeba też zwrócić uwagę na wewnętrzną sprzeczność zawartą we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej. Skarżąca bowiem wskazała na dwie odrębne przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania: występowanie istotnego zagadnienia prawnego i oczywistą zasadność skargi, lecz dla uzasadnienia powołanych przesłanek wyraźnie powołała

te same okoliczności. Nie jest możliwe, by te same przesłanki przesądzały tak o oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, jak i o istnieniu zagadnienia prawnego, co związane jest z występowaniem rozbieżnych ocen prawnych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy, uwzględniając charakter sprawy oraz sytuację materialną powódki, nie obciążył powódki kosztami postępowania kasacyjnego (art. 102 k.p.c.).

Sąd Najwyższy o kosztach pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym orzekł, jak w sentencji pkt 3, na podstawie art. 99 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7, § 12 ust 4 pkt 2, § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 490. zm.: Dz.U. z 2015 r. poz. 617).

jw

l.n